

สตรีที่มีความหวัง 586
การถูกตรึงที่กางเขน / การกู้เงิน

หัวรายการ.....

บ๊วบ: คุณผู้ฟังเคยได้ยินเกี่ยวกับสินเชื่อย่อยๆไหมคะ สินเชื่อย่อยๆหมายถึง การกู้เงินจำนวนไม่มากโดยไม่ต้องมีหลักทรัพย์มาค้ำประกัน สินเชื่อย่อยๆมีไว้เพื่อช่วยเหลือคนยากจนในการเริ่มต้นทำธุรกิจเลี้ยงตนเองขนาดเล็ก เมื่อมีการชำระคืนเงินกู้ เงินนั้นก็เอาไปให้คนอื่นยืมต่อ วิธีนี้ทำให้คนที่ยากจนที่สุดหลายพันคนมีโอกาสเริ่มธุรกิจขนาดเล็กได้ เช่น การขายสบู่ที่ทำเองที่บ้านหรือเปิดร้านขายขนม การตัดเย็บเสื้อผ้า หรือการเลี้ยงสัตว์ หรือการเพาะปลูกพืชผลต่างๆ

บ๊วบ: สวัสดิ์คะ ดิฉันบ๊วบ รองทานามได้มาอยู่กับเราในรายการ สตรีที่มีความหวัง เช่นเคย

แอน: และดิฉัน ศศิธร สุขสิงคลีคะ พูดถึงเรื่องการกู้เงินต้องบอกเลยว่า ดิฉันก็เคยกู้คะ ตอนที่เรารู้ชื่อบ้าน อันที่จริงแล้ว ดิฉันไม่ชอบการเป็นหนี้เลยคะ แต่การกู้เงินในบางครั้งก็มีประโยชน์มากถ้าเราจัดการกับเงินกู้ได้อย่างฉลาด รู้จักใช้เงินนั้นเพื่อทำประโยชน์ ดิฉันอยากจะทำเรื่องของผู้หญิงคนหนึ่ง ชื่อ จโยติ ให้คุณผู้ฟัง ฟัง เธอและสุธิ สามีมของเธอ ต่างก็ตกงานทั้งคู่ พวกเขาพักอยู่ในกระท่อมเล็กๆ หลังบ้านเช่าของพ่อแม่สามีมของเธอ จโยติและสุธิพยายามหางานทำแต่ก็ล้มเหลว เท่าที่พวกเขาทำได้คือทำงานเป็นลูกจ้างรายวันเป็นครั้งเป็นคราว ระหว่างช่วงเวลานั้น จโยติก็คลอดลูกสาวมาคนหนึ่ง

บ๊วบ: เมื่อเธอต้องเลี้ยงดูทารกน้อย นั้นน่าจะทำให้เธอหางานทำได้ยากมากขึ้น

แอน : ถูกต้องคะ แต่แล้วจโยติก็มีโอกาสได้พบกับมูลนิธิ ซึ่งเป็นผู้จัดการ โครงการสินเชื่อย่อยๆขององค์กรเอช อี อี ดี ซึ่งเป็นองค์กรเอกชนคริสเตียนในบังคลาเทศ องค์กรนี้ให้ความช่วยเหลือชุมชนยากจนเพื่อพัฒนาวิธีที่จะช่วยสนับสนุนพวกเขาให้พึ่งตนเองได้ เขาให้คำแนะนำว่า จโยติน่าจะลองทำฟาร์มเลี้ยงสัตว์ปีก เพราะหลายคนต้องการซื้อไข่และลูกไก่ จโยติและผู้หญิงอีกสองสามคนได้ร่วมกันจัดตั้งกลุ่มขึ้นมาโดยตั้งชื่อกลุ่มว่า “รัง โชนู” ซึ่งมีความหมายว่า “รัง” ในภาษาบังคลาเทศ องค์กรเอช อี อี ดี ได้จัดให้มีการฝึกอบรมแก่พวกเธอเป็นเวลาห้าวัน เพื่อเรียนรู้วิธีดูแลลูกไก่ หลังจากการฝึกอบรม องค์กรเอช อี อี ดี ให้ผู้หญิงแต่ละคนกู้เงินจำนวนพอประมาณ เพื่อสำหรับซื้อลูกเจี๊ยบเจ็ดตัว

บ๊วบ: ฟังดูไม่น่าจะเป็นเงินมากมายอะไรเลยนะคะ

แอน: ไม่มากหรอกคะ แต่เป็นจำนวนเงินที่จโยติและสุธิไม่มี เธอเจอเศษไม้เก่าและลาวด สุธิจึงช่วยเธอสร้างเล้าไก่บริเวณลานบ้าน เธอดูแลลูกไก่อย่างระมัดระวังขณะที่มันค่อยๆโตขึ้น และไปรวบรวมเศษอาหารและเศษผักต่างๆจากเพื่อนบ้านของเธอเพื่อเอามาเป็นอาหารเลี้ยงลูกไก่ และตัด

หญ้าให้พวกลูกไก่กิน หลังจากนั้นไม่นานก็นำไก่ไปขายและทำกำไรได้ เธอจึงนำเงินที่ได้ไปชำระเงินกู้ก่อนที่จะเอาไปใช้จ่ายอย่างอื่น จโยติได้รับการหนุนใจอย่างแท้จริงและเธอต้องการทำงานนี้อีกครั้งด้วยการเลี้ยงลูกไก่จำนวนมากกว่าเดิม เธอจึงนำความคิดของเธอไปคุยกับทางองค์กรเอช อี อี ดี

องค์กรเอช อี อี ดี จัดการให้เธอได้เข้าร่วมการฝึกอบรมที่ทางรัฐบาลจัดขึ้นที่เมืองคาคาเป็นเวลาหนึ่งเดือน หลังจากการฝึกอบรมครั้งนั้น จโยติได้รับเงินกู้จากองค์กรเอช อี อี ดี 8,000 ทากา (คิดเป็นเงินไทยประมาณ 3,500 บาท) โดยคิดอัตราดอกเบี้ยต่ำมาก เธอซื้อลูกเจี๊ยบมา 700 ตัว และขยายเล้าไก่ให้ใหญ่ขึ้น เธอรวบรวมมูลไก่ที่มีอยู่มากมายแล้วนำมาตากให้แห้ง จากนั้นก็เอาไปขายเป็นปุ๋ย หลังจากนั้นสองเดือน เธอ้นำไก่ไปขายที่ตลาดในท้องถิ่นและมีกำไรมาก เธอรีบนำเงินไปชำระหนี้เงินกู้ มูจิบาร์แนะนำให้จโยติทำสถานที่ฟักไข่เอง เธอสนใจคำแนะนำที่ท้าทายนี้จากมูจิบาร์ ที่ให้เธอเพาะพันธุ์ไก่และขายลูกเจี๊ยบ องค์กรเอช อี อี ดี ให้ความช่วยเหลือเธออีกครั้งด้วยการให้เงินกู้เพื่อเช่าสถานที่และจัดตั้งโรงฟักไข่ และพวกเขายังช่วยเธอวางแผนธุรกิจเพื่อให้งานที่ทำประสบผลสำเร็จ อย่างเช่น การหาวิธีที่จะขนส่งไก่เข้าไปขายที่ตัวเมือง และเรียนรู้กฎระเบียบของกระทรวงสาธารณสุขว่ามีอะไรบ้าง รวมทั้งเรื่องภาษีที่พวกเขาจะต้องชำระ

ปัจจุบันนี้ จโยติและครอบครัวของเธอสามารถผลิตลูกไก่จากโรงฟักไก่ไว้ขายได้ปีละเกือบ 5,000 ตัว พวกเขามีไก่ไว้เพาะพันธุ์ในฟาร์มของเขถึง 1,800 ตัว พวกเขามีไข่และเนื้อไก่จำนวนมากพอที่จะเก็บไว้กินเองและขาย และพวกเขายังได้ซื้อที่ไว้เป็นของตนเอง นอกจากนี้จโยติยังให้น้องสาวของเธอยืมเงินเพื่อซื้อจักรเย็บผ้า จะได้เอาไว้เย็บเสื้อผ้าเพื่อเป็นการหารายได้ จโยติคิดก็หวังว่า น้องสาวของเธอจะมีธุรกิจที่ดีเช่นเดียวกับเธอ

บ๊วยาบ: นั่นเป็นเรื่องราวที่ดีเยี่ยมจริงๆนะ สิ้นเชื่อรายย่อย หรือเงินกู้จำนวนน้อยที่คิดดอกเบี้ยอัตราต่ำน่าจะเป็นวิธีการที่ดีเยี่ยมเพื่อช่วยประชาชนในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของพวกเขาได้ แต่ก็มีความเป็นไปได้เงินกู้มาแล้วก็ก้าวเข้าสู่วังวนความเดือดร้อนสารพัดชนิด ให้เรากลับมาพูดถึงเรื่องของจโยติดีกว่าว่าอะไรทำให้เธอประสบความสำเร็จมากขนาดนี้

แอน: ประการแรกเลย จโยติใช้สิ่งที่เธอมีอยู่แล้ว เธอสามารถใช้พื้นที่เล็กมากบริเวณบ้าน และเจียดเวลามาดูแลเอาใจใส่ไก่ที่เลี้ยงไว้ เธอพร้อมที่จะทำงานหนัก และสิ่งที่ต้องการเป็นเพียงเงินกูนิดหน่อยในการเริ่มต้น

บ๊วยาบ: ฉะนั้น ถ้าหากว่าคุณผู้ฟังต้องการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ชีวิตเหมือนอย่าง จโยติ เพียงเริ่มต้นคิดว่าเรามีทรัพยากรอะไรและทำอะไรได้บ้าง มีทักษะหรือมีความในเรื่องใด หรือมีที่ดินหรือพื้นที่บริเวณบ้านริเปล่า มีเพื่อนหรือคนช่วยเหลือ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นทรัพยากร ใกล้เคียงกันนั้นคะ

แอน: ประการที่สอง เธอเรียนรู้ในสิ่งที่เธอจำเป็นต้องรู้โดยการเข้าร่วมในหลักสูตรการฝึกอบรม การเรียนรู้เพิ่มเติมก่อนที่จะเริ่มแผนงานใหม่เป็นสิ่งที่ดีเสมอ บ่อยครั้งที่องค์การสินเชื่อย่อยจะ ช่วยค้นหาหลักสูตรการฝึกอบรม และค่าใช้จ่ายในการเข้ารับการฝึกอบรมไม่มากเกินไปกว่าที่จะ สามารถหามาจ่ายได้

บ๊วยาบ: สังเกตไหมคะว่า จโยติกู้เงินจำนวนเล็กน้อยในการเริ่มต้นงานเพื่อจะดูว่า งานที่ทำนั้นจะ ได้ผลไหม จำนวนเงินที่ลงทุนไม่ใช่ปัจจัยสำคัญที่สุดในการทำธุรกิจของเธอ แต่เป็นงานของเธอเอง เธอกู้เงินจากหน่วยงานที่มีอยู่ที่นั่นเพื่อช่วยเหลือคนยากจน ไม่ใช่เพื่อหาเงินจากคนจน

แอน: ใช่ค่ะ เขาเสนออัตราดอกเบี้ยต่ำมากเมื่อเทียบกับธนาคารหรือคนที่ให้ยืมเงิน โดยคิดดอกเบี้ย และเธอเข้าใจชัดเจนดีว่าเธอต้องชำระหนี้คืนจำนวนเท่าใด และจะเกิดอะไรขึ้นถ้าหากเธอไม่ สามารถชำระหนี้คืน

บ๊วยาบ: ถ้าหากใครตัดสินใจที่จะยืมเงิน จำเป็นต้องเข้าใจทุกอย่างเกี่ยวกับการกู้เงิน อัตราดอกเบี้ย จะต้องชำระเงินคืนเมื่อใด คิดให้ได้ว่าสามารถชำระเงินคืนได้หรือไม่ กว่าธุรกิจใหม่จะทำเงินได้คง ต้องใช้เวลาสักระยะหนึ่ง ให้หาข้อมูลจากแหล่งเงินกู้หลายๆที่ และพิจารณาว่าธนาคารหรือ องค์การใดที่ดูเหมือนว่าดีที่สุด การไว้วางใจคนที่ให้ยืมเงินและเขาไว้ใจให้ยืมเป็นเรื่องสำคัญ ดิฉัน ขอแนะนำให้สอบถามจากคนที่เคยยืมมาก่อนก็จะดีค่ะ

บ๊วยาบ: ใช่แล้วค่ะเนน เหมือน จโยติ ที่เธอต้องแน่ใจว่า ต้องมีคนมาซื้อไก่ของเธอ คงจะไม่ดีแน่หาก ว่ามีผลผลิตไม่มีใครซื้อ เธอเริ่มต้นขายไก่ของเธอที่ตลาดในท้องถิ่นที่เธอสามารถนำไปขายด้วยตัว ของเธอเอง เธอยังมีสมาชิกในกลุ่มสตรีที่ร่วมกำหนดราคาและสนับสนุนเธอถ้าเธอมีปัญหา และ สมาชิกในครอบครัวจะช่วยเธอช่วงที่งานยุ่ง

จโยติฉลาดมาก เธอเรียนรู้วิธีทำธุรกิจเล็กๆก่อนจะขยายธุรกิจให้ใหญ่ขึ้น เธอเรียนรู้เกี่ยวกับ กฎระเบียบข้อบังคับของรัฐบาล การจดทะเบียนภาษี และการประกันภัย ดังนั้น เธอจึงสามารถจัดการกับ ปัญหาต่างๆได้ว่า มีค่าใช้จ่ายอะไรบ้างที่เธอต้องจ่าย และเธอจะต้องขายไก่กี่ตัว ธุรกิจไม่ได้เติบโต ใหญ่เกินไปหรือเร็วเกินไป ธุรกิจที่ใหญ่กว่าใช่ว่าจะดีกว่าเสมอไป

บ๊วยาบ: แต่บางครั้งการกู้เงินก็นำมาซึ่งปัญหาได้เหมือนกันนะคะ ให้เรามาคุยกันถึงเรื่องนั้นนะคะ ดิฉัน ได้ยินเกี่ยวกับครอบครัวหนึ่งที่ยืมเงินมาเพื่อจ่ายค่างานแต่งงานแฟนซี และพวกเขาไม่สามารถ ชำระหนี้คืน เขาต้องสูญเสียที่ดินและบ้านของเขา และยังคงทำงานใช้หนี้ให้คนที่เขาไปยืมเงินมา เพียงเพื่อความอยู่รอด ซึ่งเป็นเรื่องน่าเศร้ามาก

แอน: ใช่ค่ะ เป็นเรื่องเตือนใจเราเกี่ยวกับการเรื่องที่ว่า บั๊วขาบพูด เมื่อซักครู่ การกู้เงินไม่ช่วยทำให้เงินนั้นงอกเงยขึ้นมาได้ ถ้าเรานำเงินมาซื้อรถยนต์ เสื้อผ้า หรือเครื่องเรือน ของพวกนี้อาจจะชำรุดก่อนที่จะใช้หนี้หมด และสิ่งที่เหลือไว้ให้คือหนี้สิน พูดได้ว่ากู้เงินมาในทางที่ผิดนะค่ะ

บั๊วขาบ: บางคนอาจยืมเงินเพื่อซื้อวัตถุดิบเพื่อจะทำบางอย่างไว้ขาย หรือต้องยืมเพื่อเป็นค่ารักษาพยาบาล อย่ายืมเงินเพื่อสิ่งที่ดีแต่จะหายวับไปในไม่ช้า จะดีกว่าไหมถ้าครอบครัวนั้นจะจัดงานแต่งงานที่เรียบง่ายและไม่ต้องเป็นหนี้

แอน: ดิฉันอยากรู้ว่าคุณผู้ฟัง ได้ออมเงินเก็บไว้บ้างไหมคะ และเคยคิดที่จะให้คนอื่นยืมเงินก้อนนั้นไหม เพื่อให้เขาเริ่มต้นทำหรือขายของบางอย่าง จะได้มีรายได้บ้างและเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเขา หรือเราอาจจะให้เขายืมเงินเพื่อไปเรียนคอมพิวเตอร์ เพื่อเขาได้หางานที่ได้เงินเดือนดี เมื่อเขาหาเงินได้ เขาก็จะจ่ายเงินคืนให้เรา ดิฉันพบว่าผู้หญิงส่วนใหญ่เหมาะแก่การที่จะให้ยืม เพราะพวกเขาไม่ชอบเสี่ยง และมักชำระหนี้เงินกู้คืนเสมอ แต่เราไม่ควรให้ยืมหากใครคนนั้นไม่น่าไว้ใจค่ะ

บั๊วขาบ: นั่นจะเป็นการแก้ปัญหาได้มากเลยคะ ดิฉันคิดว่า การให้โอกาสคนอื่นได้พัฒนาคุณภาพชีวิตของเขา ด้วยการรับความเสี่ยงนิดหน่อยโดยการให้ยืมเงินก้อนเล็กๆ อาจจะเป็นคนสองสามครอบครัวสละเงินครอบครัวละเล็กน้อยเพื่อจัดเป็นกองทุนให้กู้ยืม เพื่อช่วยเหลืออีกครอบครัวหนึ่งในการเริ่มต้นธุรกิจเล็กๆ แต่ต้องแน่ใจว่า คนที่เราให้ยืมจะใช้จ่ายอย่างคุ้มค่าและไวใจได้ เงินกู้ก้อนเล็กๆทำให้เกิดความแตกต่างได้มากมายทีเดียวเลยคะ

บั๊วขาบ: ขอด้อนรับกลับเข้าสู่รายการสตรีที่มีความหวัง คุณผู้ฟังยังจำเหตุการณ์ปี 2000 ได้ไหมคะ มีการเฉลิมฉลองมากมายสำหรับการเริ่มต้นพันปีใหม่ มีการจุดดอกไม้ไฟ งานเลี้ยง และอื่นๆอีกมากมาย เคยสงสัยไหมคะว่า 2000 ปีนับจากอะไร คำตอบสำหรับคำถามนั้นก็คือ 2000 ปีนับตั้งแต่พระเยซูคริสต์ประสูติ องค์พระเยซูคริสต์เจ้าทรงเป็นผู้ที่สำคัญที่สุดที่เคยมีชีวิตอยู่บน โลกใบนี้ นั่นเป็นเหตุผลว่าทำไมคริสเตียนและคนเกือบทั่วโลกในเวลานี้กำหนดวันของเหตุการณ์ต่างๆตั้งแต่การประสูติของพระองค์ เราฉลองวันประสูติของพระองค์ในช่วงเวลาคริสตมาสใช้ไหมคะ และนั่นเป็นการเฉลิมฉลองที่มีความสุขมาก

การประสูติของพระเยซูคริสต์สำคัญมาก แต่สิ่งที่สำคัญยิ่งกว่านั้นคือการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ คุณพิมจะมาเล่าให้เราฟังเพิ่มเติมว่าพระเยซูสิ้นพระชนม์ยังไง และทำไมจึงสิ้นพระชนม์ ขอด้อนรับคุณพิมค่ะ

แอน: ขอขอบคุณค่ะ อ.บัวขาว ใช่ค่ะ พระเยซูประสูติเพื่อดำเนินชีวิตที่สมบูรณ์ เพื่อสำแดงให้เราเห็นว่าพระเจ้าทรงมีพระลักษณะเช่นไร และเพื่อสำแดงให้เรารู้วิธีการดำเนินชีวิตที่ดีและถวายเกียรติแด่พระเจ้า แต่มากยิ่งขึ้นกว่านั้นคือพระองค์เสด็จมาเพื่อสิ้นพระชนม์ ในช่วงเทศกาลอีสเตอร์ เราคิดถึงเรื่องที่พระองค์สิ้นพระชนม์และกลับมามีชีวิตอีกครั้งได้ยังไง และนั่นเป็นทางหนึ่งที่ทำให้มีความสุข แต่ก็เป็นเรื่องน่าเศร้ามากด้วยเช่นกัน ดิฉันมักจะรู้สึกว่าเป็นเรื่องยากที่จะพูดถึงพระเยซูว่าสิ้นพระชนม์ยังไง วันนี้ดิฉันอยากจะเล่าเรื่องราวนี้ตามที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์ให้ผู้คนผู้ฟัง ดิฉันหวังว่าทุกท่านจะตั้งใจฟังและจะตอบสนองในใจ ถึงสิ่งที่พระเยซูได้ทรงกระทำ (เรื่องราวตามที่บันทึกไว้ในพระกิตติคุณมาระโกเป็นส่วนใหญ่)

บัวขาว: เมื่อไม่นานมานี้ ดิฉันได้เล่าถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในวันและสัปดาห์ก่อนที่พระเยซูจะสิ้นพระชนม์ จำได้ไหมคะว่า พระองค์บอกสาวกของพระองค์หลายต่อหลายครั้งว่า พระองค์จะสิ้นพระชนม์เพื่อช่วยคนมากมายให้รอดพ้นจากความผิดบาปของเขา (มาระโก 10:45) พระองค์เสด็จไปที่กรุงเยรูซาเล็ม ซึ่งเป็นเมืองหลวง ถึงแม้พระองค์จะรู้ว่าผู้มีอำนาจทางศาสนาต่อต้านพระองค์ ที่นั่นมีทั้งคนที่เชื่อพระเยซูและต้อนรับพระองค์ และคนที่ต้องการฆ่าพระองค์ด้วย แล้วยังมีสาวกคนหนึ่งของพระองค์เองทรยศต่อพระองค์ พระองค์ถูกจับในเวลากลางคืน และพวกเขาพาพระองค์ไปอยู่ต่อหน้าสภาสูงของประเทศของพระองค์ มหาปุโรหิต พวกผู้ใหญ่ของประชาชน และผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายมาชุมนุมพร้อมกันตอนดึกซึ่งเป็นสภาพผิดกฎหมายชนิดหนึ่ง พวกเขาพยายามหาหลักฐานบางอย่างมาปรับประหารพระเยซูเพื่อจะประหารพระองค์ มีหลายคนมาเป็นพยานเท็จปรับประหารพระองค์ แต่พวกเขาพยานเท็จกลับขัดแย้งกันเอง พระเยซูยืนเงียบๆขณะที่พวกเขาเถียงกัน ในที่สุด มหาปุโรหิตจึงถามพระเยซูโดยตรงว่า “ท่านเป็นพระเมสสิยาห์ พระบุตรของพระเจ้าผู้ควรแก่การนมัสการหรือ” พระเยซูตอบว่า “เราเป็น และท่านทั้งหลายจะได้เห็นบุตรมนุษย์นั่งข้างขวาของผู้ทรงฤทธานุภาพและเสด็จมาในเมฆแห่งฟ้าสวรรค์” แล้วมหาปุโรหิตพูดว่า “เราต้องการพยานอะไรอีกเล่า ท่านทั้งหลายได้ยื่นเขาพูดหมิ่นประมาทพระเจ้าแล้ว ท่านทั้งหลายคิดเห็นอย่างไร” พวกเขาต่างพร้อมใจกันลงคะแนนเสียงต่อต้านพระองค์ พวกเขาบอกว่า พระองค์ทำผิดโดยการกล่าวอ้างผิดๆและสมควรถูกลงโทษถึงตาย ดังนั้น พวกเขาจึงส่งพระองค์ไปให้เจ้าเมืองชาวโรมัน เพราะพวกเขาไม่มีอำนาจที่จะออกคำสั่งให้ลงโทษประหารชีวิต เจ้าเมืองโรมันคือปีลาต ปีลาตถามพระเยซู และเขาก็รู้สึกอึดใจ เขาพอจะรู้ว่า ที่สภาส่งพระเยซูมาเพราะพวกเขาอิจฉาและมีเจตนาร้าย และจริงๆแล้วพระองค์ไม่ได้ทำอะไรผิดเลย แต่มหาปุโรหิตได้ขู่ฝูงชนที่เป็นพวกต่อต้านให้ร้องตะโกนว่า “ตรึงเขาเสียที่กางเขนเถิด ตรึงเขาเสียที่กางเขนเถิด” ปีลาตต้องการเอาใจฝูงชน เขาจึงยอมจำนนและสั่งให้ตรึงพระเยซูไว้บนไม้กางเขน หรือตอกตะปูตรึงไว้บนกางเขนที่ทำจากไม้

แอน: นี่เป็นช่วงเวลาที่น่ากลัว และเป็นสิ่งที่ยากมากที่จะพูดถึง พระเยซูถูกปิดตาและถูกทรมาน พวกเขาทารุณข่มขืนตีพระองค์อย่างทารุณหลายครั้ง และถ่มน้ำลายรดพระองค์ พวกเขาแสร้งทำเป็นว่า พระเยซูเป็นกษัตริย์ โดยเอานามมาसानเป็นมงกุฎแล้วสวมไว้ที่พระเศียรของพระองค์ และเยาะเย้ยพระองค์ พวกเขาถอดฉลองพระองค์ออกและจับฉลากเพื่อจะรู้ว่าใครจะได้เป็นเจ้าของฉลองพระองค์ และในเวลาเก้าโมงเช้า พวกเขาพาพระองค์ไปยังภูเขาเล็ก ๆ แห่งหนึ่งนอกเมืองแล้วตรึงพระองค์ไว้บนไม้กางเขน พวกเขาเอาฐานของไม้กางเขนตอกลงบนพื้นดินและเฝ้ารอให้พระเยซูสิ้นพระชนม์ พวกเขาได้เอาโจรสองคนตรึงไว้ที่กางเขนด้วย โดยตรึงไว้ข้างละคน คนนอกกฎหมาย ทหาร และประชาชนที่ผ่านไปมาเยาะเย้ยพระเยซู ร้องตะโกนด้วยคำพูดที่โหดร้าย

เมื่อถึงเวลาที่เที่ยงวันก็เกิดพายุมีดมัวทั่วประเทศ เหตุการณ์นี้กินเวลานานสามชั่วโมง พระเยซูทรงทนทุกข์ทรมานเพียงลำพังบนกางเขนนั่น แล้วพระองค์ทรงร้องเสียงดังว่า “พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ ไฉนทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เสีย” ทหารคนหนึ่งเอาฟองน้ำชุบเหล้าองุ่นเปรี้ยวเสียบปลายไม้ แล้วส่งขึ้นไปที่ริมฝีปากของพระองค์ พระเยซูชิมดูแล้วทรงร้องเสียงดัง “สำเร็จแล้ว พระบิดาเจ้าข้า ข้าพระองค์ฝากวิญญาณจิตของข้าพระองค์ไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์” แล้วพระองค์ทรงก้มพระเศียรลงและสิ้นพระชนม์

ทหารคนหนึ่งต้องการแน่ใจว่า พระเยซูสิ้นพระชนม์แล้วจริงๆ เขาจึงเอาทวนแทงที่ซี่ข้างของพระองค์ และโลหิตกับน้ำก็ไหลออกมาทันที นายร้อยที่เฝ้าดูเหตุการณ์ทั้งหมดนี้ หันหน้าหนีจากภาพนั้นแล้วพูดว่า “แท้จริงท่านผู้นี้เป็นพระบุตรของพระเจ้า”

แอน: ดิฉันอยากู้อึกเลยล่ะว่า คุณผู้ฟังจะรู้สึกยังไงหาก เมื่ออยู่ที่นั่นเวลาที่ทหารตรึงองค์พระเยซูคริสต์เจ้า ดิฉันคิดว่า พวกเราส่วนใหญ่คงจะเศร้าใจมากที่สุดที่เห็นผู้ที่น่ารักและดีอดเยี่ยมเช่นนี้ได้รับการปฏิบัติอย่างทารุณ โหดร้ายเช่นนี้ การสิ้นพระชนม์ของพระเยซูเป็นความเจ็บปวดที่น่ากลัว ไม่ยุติธรรมและเป็นสิ่งที่ผิด แต่ว่ามีคนมากกว่านั้นที่ต้องตายในสภาพโหดร้ายเช่นนั้น ประชาชนมากมายตายไปภายใต้การปกครองของโรมัน และเป็นเช่นนั้นนับแต่นั้นมา แต่เราไม่พูดถึงพวกเขา นับพันๆปีต่อมา คุณอาจสงสัยว่า ทำไมการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูจึงเป็นสิ่งที่พิเศษมาก

บ๊อบ: ส่วนหนึ่งเป็นเพราะว่า พระเยซูทรงมีลักษณะพิเศษเฉพาะซึ่งไม่มีใครเหมือนพระองค์ ชีวิตของพระองค์มีเอกลักษณ์พิเศษเฉพาะตัว คนที่อยู่กับพระองค์ทุกวันบอกว่า พระองค์ไม่เคยทำผิดเลย และพระองค์ทรงสำแดงความรักของพระบิดาเจ้าในทุกสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำ พระเยซูตรัสว่า พระองค์ยินดีที่จะกระทำการที่พระบิดาผู้สถิตในสวรรค์สั่งให้พระองค์ทำ พระองค์ทรงสำแดงฤทธานุภาพของพระเจ้าในการทรงรักษาโรคให้ประชาชนและทำให้บางคนกลับมามีชีวิตอีกครั้ง

พระองค์ตรัสถึงพระองค์เองว่าเป็นพระบุตรของพระเจ้า และพระองค์ทรงกระทำในสิ่งที่พระเจ้าเท่านั้นทำได้ อย่างเช่น การยกโทษบาป พระองค์ทรงทำให้คำพยากรณ์หลายอย่างที่พยากรณ์ไว้ก่อนหน้านั้นหลายศตวรรษสำเร็จ

ดังนั้น สาวกของพระองค์เชื่อว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าจริงๆด้วยวิธีการที่พิเศษ เฉพาะ พวกเขาไม่ได้หมายความว่า พระเจ้าทรงมีความสัมพันธ์ทางกายกับมารดาของพระองค์ แต่พวกเขาหมายความว่า พระเยซูทรงมีส่วนในชีวิต พระลักษณะ และฤทธานุภาพของพระเจ้าตั้งแต่ ก่อนที่โลกจะถูกสร้างขึ้นมา พระองค์ทรงเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้า และพระเจ้าทรงส่งพระองค์มา แต่เราเข้าใจได้ด้วยเช่นกันว่า การสิ้นพระชนม์ของพระเยซูมีลักษณะพิเศษเฉพาะ ซึ่งหมายความว่า การสิ้นพระชนม์ของพระองค์ต่างจากการตายของคนทั่วไป จำได้ไหมคะว่า พระเยซูตรัสว่า พระองค์เสด็จมาเพื่อปรนนิบัติรับใช้ และเพื่อประทานชีวิตของพระองค์เพื่อช่วยคนเป็นอันมาก (มาระโก 10:45) เมื่อพระองค์สิ้นพระชนม์ พระองค์กำลังยืนแทนที่ของเราทุกคน เราทุกคนต่างต้อง พบกับความตาย เป็นความตายชั่ววันจันทร์ นั่นคือการถูกแยกจากพระเจ้าตลอดไปเพราะเราเป็น มนุษย์และเป็นคนบาป แต่พระเยซูสิ้นพระชนม์แทนที่เรา

หลังจากที่พระเยซูเสด็จกลับสู่สวรรค์ สาวกของพระองค์เข้าใจดีว่าทำไมพระองค์จึงสิ้นพระชนม์ ขอให้ดิฉันได้อ่านข้อความตอนหนึ่งที่เขียนจากพระคัมภีร์ เขียนไว้ว่า “เราจึงขอร้องท่านในนาม ของพระคริสต์ให้คืนดีกันกับพระเจ้า เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงกระทำพระองค์ผู้ทรงไม่มีบาปให้บาป เพราะเห็นแก่เรา เพื่อเราจะได้เป็นคนชอบธรรมของพระเจ้าทางพระองค์” (2 โครินธ์ 5:20-21)

ดังนั้น คุณผู้ฟังคงเข้าใจได้แล้วว่า ทำไมการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูจึงสำคัญมาก ถ้าเรามอบมอบ ความเชื่อวางใจของเราไว้กับพระเยซูตอนนี้ พระเจ้าก็จะยกโทษให้เราอย่างสมบูรณ์ (โรม 4:25-26) เราจะมีส่วนร่วมในพระชนม์ชีพของพระเยซู และเราจะเป็นลูกกรักของพระเจ้า

แอน: ดิฉันจะอ่านคำพูดเหล่านั้นที่มาจากพระคัมภีร์อีกครั้ง “เราจึงขอร้องท่านในนามของพระ คริสต์ให้คืนดีกันกับพระเจ้า เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงกระทำพระองค์ผู้ทรงไม่มีบาปให้บาป เพราะ เห็นแก่เรา เพื่อเราจะได้เป็นคนชอบธรรมของพระเจ้าในทางพระองค์” เราปรารถนาที่จะให้ทุกท่าน ได้รับของประทานจากพระเจ้า นั่นคือชีวิตใหม่ที่พระเจ้าบอกว่าจะมอบให้เราทุกคน

บ๊อบ: ตอนนี้ถึงเวลาที่เราจะต้องลาจากกันไปแล้ว แต่หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คุณผู้ฟังจะคิดถึงสิ่งที่ เราได้อินได้ฟังในวันนี้ ถ้าคุณผู้ฟังท่านใดสนใจที่จะติดต่อกับเรา สามารถติดต่อกับเราได้ที่นี่...

แอน: สวัสดีค่ะ ขอพระเจ้าอวยพระพรทุกท่านนะคะ